

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 4 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 119.

V Ljubljani, v petek 29. maja 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 27. maja.

Ljubljansko močvirje.

Budgetni odsek obravnaval je včeraj proračun ministerstva za poljedelstvo. Poslanec Šuklje spravil je pri tej priliki v razgovor tudi ljubljansko barje ter ministra vprašal, kako je z osuševanjem tega za narodno gospodarstvo jako važnega dela dežele kranjske. Omenjal je silnih povodenj, ki se leto za letom čedalje huje ponavljajo in tamošnjim prebivalcem prizadevajo neizmerno škodo. Kaj je vzrok, da se reč ne gane in da dotični deželni zakon iz l. 1889 še zdaj ni dobil najvišjega potrjenja? Velikega pomena za poljedelstvo je tudi vravnanje Krke, za katero bi se moralo ravno ministerstvo poljedelstva posebno zanimati, ker država posestuje veliko kostanjeviško grajščino.

Minister grof Falkenhayn je na stavljeno vprašanje odgovarjal, da se je reč gledé ljubljanskega barja in nekaterih drugih enakih zadev zaradi tega tako dolgo zavlekla, ker se za izvršitev teh del zahtevajo posebni zakoni. Vlada pa stoji na stališču, da se imajo tudi ta dela podpirati iz melioracijskega zaklada; prav zaradi tega v prestolnem govoru obetajo, da se ima letni znesek tega zaklada zdatno pomnožiti: kadar bode dovoljena ta pomnožitev, bode mogoče veliko več in večjih vravnav in zboljšav dovršiti, kakor doslej.

Osuševanje ljubljanskega močvirja je sploh eno najglavnejših vprašanj, s katerim se pečajo slovenski poslanci, ki so imeli v tej zadevi že več razgovorov z ministrom in posameznimi referenti, in ki napenjajo vse sile, da bi to tolikanj važno reč spravili v tir. Precej prve dni po pričetku državnega zbora sta bila poslanca Klun in Povše o tej zadevi pri ministru poljedelstva in mu jo toplo na srce pokladala; poslanec Klun je te reči omenjal tudi pri razpravi adrese, kjer je dobil od voditelja levičarjev zagotovilo, da bode zbornica zdatno podpirala vsako tako podjetje, in poslanec Povše je te dni to zadevo razpravljal z raznimi poročevalci v poljedelskem mini-

sterstvu in krepko zavračal pomisleke, ki jih v tej zadevi vodijo, ki so pa v istini zgolj ničevi. Kako pride vevška papirnica do tega, da bi smela ugovarjati osuševanju močvirja, ko je vendar tako oddaljena, da z močvirjem ni v nikakoršni neposredni zvezi? In zakaj so se začeli naenkrat pomišljevati zaradi južno-železničnega mostu čez Ljubljano in zaradi južne železnice sploh, češ, da bi osuševanje močvirja železnici nakladalo dolžnost, delati nov most, in da bi to osuševanje ne stalo samo 1.400.000 gld., ampak 3 milijone goldinarjev? Dežela ni samovoljno ravnala pri snovanju priprav za to jako težavno delo in pri napravljanju dotičnih načrtov, ampak se je strogo držala vladnih odredb in ukazov ter v to svrhu reč izročila od vlade določenim strokovnjakom. Če so ugovori vevške papirnice in južne železnice opravičeni, bi se bili morali vladni organi že tedaj nanje ozirati in dotične večje stroške sprejeti v svoj proračun; če se to ni zgodilo, naj sami gledajo, kako jih odpravijo; nikakor pa ne gre, da bi vsled kakega pogrška tolikanj nujno in potrebno delo škodo trpelo. Sicer pa gledé južne železnice menimo, da bode morala prej ali slej misliti na preložitve proge čez močvirje. Osušitev močvirja bi ji sicer veliko bolj koristila, kakor škodovala, ali kadar bode treba popravljati veliki most pri Borovnici, se bodo pokazali tako ogromni stroški, da bode bolje kazalo delati novo progo preko Dobrove proti Vrhniki, kakor pa popravljati staro. To je misel, katero je svoje dni gojil in razširjal pokojni vrhniški rodoljub g. Kotnik in ki gotovo tudi prodere, kadar se vojna uprava prepriča, da južna železnica čez močvirje zaradi silno velikih nevarnosti in pretečih ovir o času vojske ne bode zadostovala vojnim potrebam in zahtevam. Zaradi prevelike važnosti te zadeve nameravajo naši poslanci napraviti skupen poskus, da spravijo osuševanje ljubljanskega močvirja v pravi tir, s katerega so je spravili gori navedeni pomislili.

Trtna uš.

Važna za naše dežele bila je tudi razprava o trtni uši. Naš zastopnik v budgetnem odseku po-

slanec Šuklje je vzlasti poudarjal, da država za uničevanje trtne uši premalo stori, ker žrtvuje samo 36.000 gld. za odvrnitev nevarnosti, ki je v gospodarskem in denarnem oziru tako velike važnosti. Na Kranjskem je napravila trtna uš grozovito škodo; uničila je že čez 50% vinorejske zemlje, kar znaša skoraj 1/4 okuženih vinogradov v celi Avstriji. Bèda vinorejcev je nepopisljiva, zlasti ker so naši vinogradi večjidel v takih krajih, da se ne dá dó z drugimi rečmi obsejati in obsaditi. Zato je treba krepkih državnih sredstev proti trtni uši, torej ministru priporočati, da naj postavi za prihodnje leto v ta namen večji znesek v državni proračun. Ali vsa sredstva ostanejo zastoj, ako se prebivalstvo v boju s tem škodljivim mrčesom neposredno tudi gmotno ne podpira. Troški za novo sajenje požlahtnjenih ameriških trt so tako veliki, da jih revnejši posestniki ne morejo zmagovati. Družega torej ne bode ostajalo, kakor da bode državna uprava ljudem na pomoč hitela z neobrestnimi posojili. Konečno omenja govornik še trgovinsko-političnih zadev in priporočati ministru, da naj tudi s primerno trgovinsko in tarifno politiko podpira poljedelstvo, kateremu od vseh strani žugajo velike nevarnosti.

Minister je odgovarjal, da država stori, kar more in zagotavlja, kakor je poudarjal že v vinorejskem odseku, da vlada načeloma ne nasprotuje posojilom za vinogradnike pri nasajevanju novih vinogradov, da si pa v tem trenutku, ko še ne more preudariti, kako daleč sega dotični nasvèt, pridržuje pravico to reč prej še temeljito in vsestransko pretresati. Tudi s primerno trgovinsko in tarifno politiko bode podpiral poljedelstvo, kolikor mu bode to mogoče, ker te zadeve sploh ne spadajo v njegovo področje.

Uradni jezik.

Danes se je pričela v budgetnem odseku razprava o ministerstvu notranjih zadev, ki je bila v marsičem prav zanimiva. V prvi vrsti stopila je na dan velika mržnja, ki v ministerstvu vlada proti Mladočehom in ga nagiblje na levičarsko stran.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoški spisal A. de Lamothe.
(Dalje.)

„Na mojo častno besedo, da . . .“

„Častna beseda Irea — res, lepo poroštvo!“ roga se Jan Pressmann.

Jurij se spomni sveta svojega stričnika in skuša sina opravičiti. — Agent je v tem vzel časopis v roke. — Ko je Irec prenehal govoriti, začne zopet: „Sedaj, ko vem, da je tvoj sin ničvrednež, stavim ti pogoj, a samo iz blagočutja.“

Boječe je poslušal Jurij.

„Namreč,“ reče počasi, „pod tem pogojem, da se najemnina podvoji!“

„Podvoji!“ zakliče kmet. „Vaša milost je rekla: podvoji?“

„Da, podvoji!“ reče mrzlo agent; „ako hočeš — ako ne —“

„Ako hočeš! Prepametni ste, da bi ne vedeli, da je to nemogoče! Trikrat toliko že plačujem, kakor od začetka. Kar sem si pridobil, vse sem izdal za izboljšanje posestva. Bodite pravični! Pet

otrok imam; tudi vi jih imate — ali bi jih mogli gledati, da bi se od glada jokali okolu vas? Imejte usmiljenje!“

„Hočeš — nočeš?“ dé zopet mrzlo agent.

„To se pravi, da nas izženete brez usmiljenja z doma!“

„Dovolj! Štirinajst dni ti dam odloga; — ako v tem času ne dobim odgovora, pričakuj —“

Jurij Hadfield je bil velik in močan; jezna ru dečica oblila mu je obraz.

„Smrt za smrt! Zakaj bi se ne maščeval?“ ta misel prešinila mu je dušo. A spomnil se je na svojo vero, na svojo čast in na čast svojih otrok. Velikan povese svojo glavo, sklene roki in pripogne svoje koleno, da bi omehčil trdega moža.

Zlobni nasmeh zaigra okoli usten agentovih — časopis položi na mizo in reče: „Čuj, usmiljenje imam s teboj; dovoljujem, da se najemnina ne zviša; ali si zadovoljen?“

„Ah, milost, da bi vas Bog poplašal za to ljubezen; ako naša molitev v nebesih kaj premore —“

„Dobro, Jurij! Jaz sem pravičen in nisem rad trd. Obdrži dom in krave — a sin tvoj ne sme dalje pri tebi ostati — oženi ga!“

„Vaša milost postavila bi krono svojej dobroti, ko bi le nekaj mesecev nam spregledali; že sem mislil na to, sina kje naseliti, skoraj smo začeli zidati malo hišico.“

„Tvojega sina oženiti — in s kom?“ mrmra Jan in nagubáni čelo.

„Z Zaliko, hčerko mojega bratranca Tom Joyce-ta.“

„Ah, ali res! In ti mu bodeš dal del Malibory-a — ali morebiti grad rosescastle-ski za doto? Mislim sem dosedaj, da imajo najemniki, ako hočejo otroke svoje oženiti, poiskati si zato dovoljenja lordovega; a zdi se mi, da vas je Peter poučil, da je dežela Irec, in lordje bodo odslej vaše polje obdelovali.“

„Moj bratranec in jaz bodeva še letos zato poprašala lorda, kadar pride na svoje poletno stanovanje.“

„Vsekako se bode čutil zelo počastenega, ko ga boste vi gospodje obiskali!“ zavpije Jan Blumfield s tako porogljivim posmehom, da je kmet zopet vstal in ga je rudečica nevolje oblila; „a jaz sem dobil od njega ukaz, naj vama sporočim, da se ne trudita na to pot, in da imaš oženiti svojega sina s hčerjo Bob Mullinghama — še v tem mesecu.“

Dr. Herold je tožil, da se vlada ne ozira na zahteve in želje češkega naroda in da je nastal v razvitku ustavnega življenja v avtonomnem oziru nek prenehljaj. Ali Čehi ne bodo nehali bojevati se za državno-pravno rešitev češkega vprašanja. Zlasti ne bodo odstopili od tirjatve, da mora biti na Češkem notranji uradni jezik češki. To je zahteva, katero so poudarjali v prejšnjih časih tudi Staročehi, kateri se je pa ministerški predsednik previdno izogibal in na katero tudi v češkem deželnem zboru ni hotel dati nobenega jasnega odgovora; ni je hotel naravnost odrekati, da bi ne žalil Čehov, ni je hotel pa tudi naravnost obetati, da bi ne žalil Nemcev. Danes je pa o tej zadevi govoril odkrito, toda ne v smislu mladočeškem, ampak v smislu levičarjev. Ustava se pri nas po zagotovilu ministerskega predsednika zaradi tega ne more prav razvijati, ker se vsako tako vprašanje skoraj brezizjemno pretresa z narodnega stališča. Vlada si je prizadevala na Češkem mir in sporazumljenje napraviti med obema narodoma, ali žalibog, da so nastale razmere, ki zabranjujejo, da bi se dotični vladni nameni popolnoma uresničili. Vlada se drži na Dunaju storjenih sklepov in si bode prizadevala jih popolnoma izvršiti. Vladi je prav, če se od nje zahteva, naj se ozira na narodne čute, ali pri tem se ne sme misliti samo na čute ene, ampak tudi na čute druge narodnosti, sicer bi, kakor pravi Dunajčan, s tem, kar enemu dela veselje, po glavi lopnili drugega. Kar se tiče nemškega uradnega jezika, se ga mora vlada držati, ker je enotna uprava le na ta način mogoča, da se ne oziramo na to, da bi izpolnitev nasprotne želje zadela ob nepremagljive finančne težave. Nasprotno se pa vlada drži tudi načela, da se je treba pri občevanju s strankami v vsaki zadevi ozirati na potrebe prebivalstva gledé materinega jezika. To je v kratkem obseg besed ministrovih, na katere je dr. Herold odgovarjal, da ž njimi nikakor ni zadovoljen in da iz njih tudi ne izprevidi, kam meri vladna politika. Ne samo dr. Herold, ampak tudi njegovi tovariši, in sploh noben češki rodoljub, bodisi stari ali mladi, ne more biti zadovoljen s tem odgovorom, katerega se po pravici danes raduje le glasilo združene leve; a mladočeški poslanci pa so tega sami krivi, ker so med narodom razširjali misel, da je le popustljivost Staročehov kriva, ako jim vlada nič ne dovoli. Oni so sedaj poskusili z največjo odločnostjo in skrajnostjo, pa so morali pri prvem poskusu slišati, da vlada njim še le prav nič ne dovoli in da se ne boji, jim to tudi kar v obraz povedati.

Poslanec Šukl je omenjal je pri politični upravi v posameznih deželah, da se v slovenskih pokrajinah nahajajo politični uradniki, ki niso zmožni slovenskega jezika. Na Koroškem zná le jeden sam politični uradnik slovenski, in še ta služi v nemškem okraju. Slovensko ljudstvo ne more biti zadovoljno, da upravni uradniki slovenščino le lomijo, treba je od njih zahtevati popolno znanje slovenskega jezika. To bi se najlaglje doseglo s tem, da bi bili uradniki, ki želé služiti v slovenskih pokrajinah, prisiljeni del svojega izpita napraviti v slovenskem jeziku.

Minister grof Taaffe je na te opazke odgovarjal, da vlada vse svoje prizadevanje obrača na to, da je v vseh pokrajinah, kjer je slovenski jezik občevalni jezik, vsaj jeden uradnik, in zlasti okrajni glavar, zmožen slovenskega jezika. Samo po sebi se pa ume, da se to ne dá najedenkrat doseči. Osobito na Štajerskem je po sporočilu cesarskega namestništva pri vseh okrajnih glavarstvih vsaj jeden slovenščine zmožen uradnik. Gledé mlajših uradnikov bode vlada pretresala opominj, da naj del svojega izpita delajo v slovenskem jeziku.

Na te besede sicer dosti ne damo in še dolgo bi pri političnih uradih pogrešali slovenščine zmožnih uradnikov, če bi mislili, da je s tem ta reč že rešena. Treba jo bode zopet in zopet spravljati na dan in dotično zahtevo ponavljati, ker tudi v tej zadevi velja pravilo, da si moramo Slovenci vsako mrvico narodne ravnopravnosti z lastnim trudom priboriti.

Legitimacijski odsek

je obravnaval te dni volitev isterskega poslanca Vergottinija. Poročevalec dr. Ferjančič je predlagal, da naj se uniči; ali levičarjem je mnogo na tem, da bi se reč zavlekla, zato so predlagali, da naj se reč izroči posebnemu odseku treh članov, ki naj preiskuje dotična pisma in odseku poroča v treh tednih. Dr. Ferjančič se je vdal temu predlogu, ali s to premembo, da mora ta odsek poročati že prihodnji ponedeljek, ker ta volitev prebivalstvo istersko silno vznemirja in se ne sme pustiti, da bi to vznemirjevanje trajalo še dalje. Vsi člani odsekov so priznavali, da se je pri volitvi zares nezakonito ravnalo in gorostasno, zato končno niso mogli reči zavleči, ampak so sklenili, da naj jo pododsek reši do ponedeljka. Liberalni listi se zaradi tega hudejejo nad dr. Ferjančičem, češ, da se v svojem poročilu ni oziral na italijanske proteste in da je predlagal, naj se Leginja pokliče v zbornico. Ali vse to je laž; on je omenjal vseh protestov, predlog zastran Leginje pa je stavil poljski poslanec Levički ne pa dr. Ferjančič. V pododsek so bili izbrani: dr. Ferjančič, dr. Levički in dr. Weeber.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. maja.

Notranje dežele.

Poročevalec o šolstvu. Dunajski katoliški list obžaluje, da je letos za poročevalca o šolstvu v budgetnem odseku izbran Adolf Beer, sin židovskega rabinerja iz Temešvara in sestavljalec našega šolskega reda, v katerem se beseda „vera“ niti ne nahaja. Referent o šolstvu sicer ne more iz brezverske šole narediti verske, ali vsekako pride v dotiko z učnim ministerstvom, da se lahko kaj dogovori in popravi. Zaradi tega bi bilo želeli, da bi poročevalec o šolstvu bil kak konservativec. — Mi se v tem oziru popolnoma strinjamo z nemškim konservativnim listom in le pristavljamo, da liberalni referent o šolskih zadevah nas le potrjuje v prepričanju, da naše parlamentarne zadeve niso popolnoma zdrave in da položaj za konservativce v državnem zboru nikakor ni posebno ugoden. Tukaj seveda ne moremo razpravljati, kaj je vse povod takim nenaravnim razmeram. Vse nam seveda ni znano, ker ne poznamo dogovarjanj, ki se vrše za kulisami.

Civilne matrice na Ogerskem. Kakor poroča neki madjarski list, Ogerska že pripravlja zakon, da se uvedejo civilne matrice na Ogerskem. Povod temu je razpor mej duhovščino in državo zastran vpisovanja krstov drugovercev v matrice. Z uvedenjem civilnih matrik vlada pač ne bode dosti pogodila duhovščini, da, odvzela jej bode mnogo dela. Hkrati bode pa državi napravila novih stroškov, ker bode morala plačati dotične funkcionarje. Seveda je pa pričakovati potem pri priliki še daljših korakov po tej poti, namreč vvedenja obligatnega zakona. V ogerskem parlamentu je mnogo poslancev, ki vidijo nemara spas madjarskega naroda v civilnih zakonih. Z vvedenjem obligatnega civilnega zakona bi se pa katoliškemu prebivalstvu le napravili dvojni troški in dvojna pota, ker katoliki civilnega zakona ne morejo zmatrati veljavnim, in bi se morali dati poročiti še v cerkvi. Seveda takih pomislov liberalci nemajo, kadar gre za kak zakon, o katerem mislijo, da bi škodoval cerkvi.

Vnanje države.

Iztiranje kraljice Natalije. Srbski vladni list „Odjek“ piše, da je radikalna vlada bila prisiljena kraljico iztirati, ko je njeno stanovanje postal glavno shajališče naprednjakov in je ona na njih svet najprej apelovala na skupščino, potem pa na ulice. Blizu jednako pa sodijo o iztiranju nekateri večji ruski listi. Tako piše „Svet“, da so se okrog kraljice jeli zbirati največji sovražniki Rusije, naprednjaki, in so zavzeli mesta, katera bi šla le srbskim rodoljubom. Stališče naprednjakov je bilo že jako trdno in da to stališče omaje, morala je radikalna vlada uničiti središče. Kraljico so le iztirali, da uničiti naprednjake. Tako celó ruski listi priznavajo, da je kraljica sama največ kriva, da so jo iztirali in torej ne kaže uzrokov iskati drugod. Da kraljica ni zbirala okrog sebe naprednjakov, gotovo bi še danes bila v Belemgradu.

Rumunija in Bolgarija. Bolgarska vlada je zahtevala od Rumunije, da naj ji izroči Rizova in Nojarova, ki sta sokriva pri umoru ministra Belčeva. Sedanja rumunska vlada se pa ni mogla odločiti za izročitev najbrž iz ozirov na Rusijo in je sklenila le iztirati Rizova in Nojarova, katera so odvedli na rusko mejo. Ta dva moža torej ne prideta pred sodišče in o umoru ministra Belčeva se torej ne bode nič natančnejega izvedelo. V Rusiji bodeta pa Rizov in Nojarov gotovo že našla varno zavetje. V kratkem je pa celó pričakovati, da se povrneti v Rumunijo ali se nastanita tajno kje drugje blizu bolgarske meje, da bodeta lahko nadaljevala svoja rovanja. Kdo vé, če jima ne dadó kakega mesta pri znani Gagarinovi parobrodni družbi, katera nema le važne narodno-gospodarske, temveč še važnejšo politično ulogo ob dolenji Dunavi.

Rusija. Nič novega ni, če zapró kakega ruskega častnika, ker je v zvezi z nihilisti. Dosedaj se je pa nevolja vendar kazala le bolj mej mornarico in topničarji, druge čete so pa bile zanesljive. Te dni so pa, kakor poroča angleški list „Daily News“, zaprli šestinštirideset gardnih častnikov. Mej gardo je bajé velika nezadovoljnost, odkar je car vzel vse vojaške časti velikemu knezu Mihajlu. Če je vest angleškega lista resnična, ne vémo; omeniti pa moramo, da ta list ni bil nikdar sovražen Rusiji, temveč jo je večkrat celó zagovarjal, da torej ne moremo misliti, da je nalašč poslal tako laž med svet. Da se pa ruski policiji ni posrečilo, zatreči nihilizma, dokazuje pa to, da vohajo celó v inozemstvu tajni policisti za nihilisti, kar kaže, notí, ki jih je Rusija po nemškem zastopniku izročila bila bolgarski vladi.

Rusija in Francija. Car je podelil francoskemu ministerskemu predsedniku Freycinetu in pa francoskemu ministru vnanjih zadev Ribotu veliki križ reda Aleksandra Nevskega. V Franciji bode to odlikovanje gotovo vzbudilo veliko veselje. Mi pa

„Bob Mullingham-a?“ prestraši se najemnik, — „jaz se ne spominjam tega imena.“

„Vsejedno, — da ga le jaz poznam. On je najemnik Nj. milosti lorda Pilferer-ja v okraju Clare. Ako hočeš svojemu dragemu Petru hišo zidati, moraš pripravo tja izvoziti.“

„In pod tem pogojem mi odpusti Vaša milost povišanje najemnine?“ vpraša Jurij z britkim smehom.

„Jedino pod tem pogojem.“

„Ako bi mi bili to takoj povedali, prihranili bi mi bili trud moje zahvale.“

„Ne umem.“

„To je lahko; Peter bo vzel tisto, ki mu dopade, in o sv. Mihálu se izselimo.“

„Premisli! Po svojej nepokornosti izgubil bodeš sad dvajsetletnega truda, tvoja hiša bo razsuta, živina ti odvzeta; ti in tvoji otroci pognani boste v bēdo, in hči tvojega bratranca, bogatega Toma, bo vzela tistega, katerega jej bom jaz izbral. — Štirinajst dnij imaš odloga.“

„Ali je to vse, kar mi imate povedati?“

„Da, vse!“

„Vaša milost ima zá-se moč, jaz imam le pravico; pošljite svoje služabnike, kadar hočete.“

„To je neumevno!“ vpije Jan Blumfield ježno. Premisli dobro, štirinajst dnij ti dám odloga.“

„Da bi dobrotni Bog ravno toliko podelil preganjalcem revežev pred njih smrtjo!“ odvrne najemnik ter odide.

„Tepec, irski . . .“ vpije agent za njim. „Ako zapusti ta kraj, imamo izgubo, veliko izgubo; a vsejedno, moč gosposke se mora varovati!“

Po teh besedah se vzdigne Jan Blumfield s svojega sedeža, potegne s ščetico po rudečih laséh, obleče suknjo, ter se napoti v jedilno sobo. Točaj mu prinese na dveh krožnikih pilsurovi beefsteak, gnjatne kosce z jajci, in na ploščici lonček z mlekom in kopo kruhovih koscev s surovim maslom, poleg tega veliko steklenico whiskey-a, brez katerega si agent ni mogel misliti ni zajutreka, ni južine, ni večerje.

Gospod Blumfield bil je tako slabe volje, da mu zajutrek ni bil všeč, dasi je vse posode izpraznil in za vsako jedjo popil tri kozarce čaja. Tudi pol whiskey-jeve steklenice je bilo že prazne. Potem si nabaše pipico s svojim izvrstnim tobakom ter se usede pred hišo na klop, ki je bila obsenčena jazminovim grmičjem.

V tem pa sta se vračala Jurij in Marija domov.

Jurij je stopal molčeče, Marija pa se je bridko jokala.

Ko sta dospela k Tomu, povedal mu je Jurij vse, kar se je zgodilo.

„Ne povej ničesar o tem Petru tako dolgo, da intendant odide. Mladenič bi se spozabil; — morebiti ni še vsako upanje pokopano,“ opominja Tom.

Pressmann se je posvetoval sam seboj. „Ah,“ govoril je pri sebi, „ko bi bila moja žena tu, iznašla bi mi gotovo sredstvo, po katerem bi mogel očeta pridržati, a sina spoditi. Gotovo jih je dovolj, — a najti je, to je glavna stvar. A, saj imam štirinajst dnij časa, in do takrat, . . . ej, kako sem neumen. To sredstvo je dobro, ki je je „Times“ prinesel.“ — V tem potegne iz žepa časopis, hitro ga pregleda in bere: „Cork, 8. marca. Tobija O' Reillon iz Kingstown-a zatožen, da je v gostilni nespodobno se izrazil o Nj. Velikanstvu presvitlej kraljici, obsojen je po sodniku grofije M . . . k jednoletni ječi in denarni kazni treh funtov šterlingov.“

„Tu je imamo!“ mrmra agent. „Peter ne dela nič drugega! No, jedno leto ječe za tega fantalina podalo nam bode priliko, veliko reči vravnati!“

(Dalje sledi.)

posebno velicega pomena temu odlikovanju ne pripisujemo, ker politika poslednjih desetih let kaže, da Rusija želi najboljših odnošajev s Francijo, da pa kake zveze z njo vendar skleniti neče.

Nova Palestina. Baron Hirsch je podaril 60 milijonov mark, da se židom, ki bodo morali ostaviti Rusijo, v Ameriki preskrbi nova domovina. Sedaj bodo še drugi židovski bogatini dodali, da se pospeši izseljevanje židov v Argentinijo, Brazilijo, morda tudi v Avstralijo, katere dežele so poklicane biti nova obljubljeni dežela. Bogati Hirsch, ki nema svojih otrok, je s svojim darilom najbolj ustregel Angliji. Angleži so se že bali, da se na tisoče židov priseli iz Rusije na Angleško. Drugi teden imel bi biti shod v Londonu, na katerem bi se najvplivnejši angleški politiki bili posvetovali, kako bi se dalo preprečiti priseljevanje židov. Tega shoda sedaj treba ne bode, ker so židje sami stvar v roko vzeli in hočejo preskrbeti, da ruski židje ne bodo silili v Anglijo. Seveda, dežela, kamor pride toliko židov, ne bode vesela, posebno ker židje ne bodo obdelovali zemlje. Židje pa tudi najbrž ne bodo zadovoljni, ker Amerika ni prava dežela za njih delovanje. Baron Hirsch je ogromno svoje premoženje nabral s sleparskim postopanjem pri grajenju turških železnic. Denar, katerega on sedaj troši za židovske namene, prihaja iz žepov kristijanskih posestnikov turških stečkov. Ne dá se povedati, koliko družin je Hirsch s svojimi sleparijami naredil nesrečnih. Vendar kristijanska Evropa sedaj sme vesela biti, da je židovski baron se za to odločil, da nekaj svojih sovrcev spravi v druge dele sveta. Tudi pri nas v Avstriji mu bomo za to hvaležni, ker drugače bi se gotovo nekaj ruskih židov bilo priselilo v Galicijo, na Ogersko in druge kronovine naše države. Tako bode vsaj kristijanska Evropa imela nekaj koristi od Hirschovega velicega premoženja.

Rotšild. S prva se je občno mislilo, da je baron Rotšild le zaradi preganjanja židov umaknil svojo pogodbo skleneno z Rusijo zastran novega posojila. Sedaj se pa kaže, da moža ni vodilo le toliko sočutje do sovrnikov, temveč prav sebični nameni. Vruskem državnem svetu pripravlja se zakon, po katerem se bode židom in inozemcem prepovedalo dobivati petrolej v Rusiji. Da celo delniškimi društvom se bode le v omejeni meri dovoljevalo dobivati ondu petrolej ali jemati petrolejske vrele v zakup, ker za takimi društvimi večkrat tiče židje. Židje inozemski in ruski bodo veliko škode imeli, če se res izda tak zakon, največ škode bode pa imel Rotšild, ki ima veliko petrolejskih vrelcev na Kavkazu. Zato je pa zahteval, da se opusté vse daljše naredbe proti židom. Naravnost ni hotel povedati, kaj da hoče, ali gotovo je pa, da bode zadovoljen, če se le omenjeni zakon ne izdá.

Krf. Sultan je dovolil židom, ki ostavijo otok Krf, da se naselijo v Albanijo. Več židov je že na potu v Janino, kjer se naselijo, torej v mestu, kjer bodo zopet le trgovali. Na boljšem židje v Albaniji pač ne bodo nego na Krfu. Res, velevali so bode ložje zanje zanimale, ker v turške zadeve se že sme mešati vsaka vlast, ali Albanci neso potrpežljiv narod in židom ne bode dobro, če se jim zamerijo. V Albaniji človeško življenje nema velike cene. Turška vlada pa tudi nema moči, da bi brzdala bojevite Albance.

Štrajki. Shod odposlancev delavcev v škotskih premogovnikih je sklenil priporočati vsem škotskim premogokopom, da naj nabirajo za štrajkujoče premogokope na kontinentu in delujejo v zmislu obljube dane na kongresu v Parizu, da se omeji izvažanje premoga na kontinent. Ta sklep je velikega pomena. Iz njega lahko sklepamo, da je pričakovati večjih štrajkov v premogokopih. Lani so si v Nemčiji bili lastniki premogovnikov pomagali iz zadrege le s tem, da so premog za drag denar dobivali iz Anglije, ali sedaj pa znajo priti v večje težave, če se angleškim premogokopom posreči preprečiti v veliki meri izvažanje premoga na kontinent. Kako da angleški delavci hočejo to doseči, mi ne vemo; najbrž bodo gospodarjem zapretili s štrajkom, če bi hoteli v veliki meri izvažati premog. V Angliji so delavci dobro organizovani, zato se pa na njih želje bolj ozira.

Izvirni dopisi.

Iz spodnje Savinjske doline, dné 27. maja. Ker nemško-liberalni dopisun pod imenom „Prejšnji volilci“ še ne neha sebe in svojo stranko smešiti in moj dopis v „Slovenca“ z dné 11. maja napadati, dovolite mi v svojem cenjenem listu še jedenkrat in slednjikrat obrekovalno, brez vse logike sestavljeno puhlovje, katero „Slov. Narod“ iz Gornjega grada z dné 23. maja donša, zavrniti.

1. Da, potrdil sem, da sta si omenjena dopisa v „Vahti“ in „Slov. Narodu“ popolnoma jednaka. Ste li s tem torej zadovoljni? Me veseli, da ste spoznali.

2. Pišete: „Opozoriti ga moramo dalje, da mi nismo poročali, da so vsi novi odborniki Slovenci.“ Tako! Torej niso vsi odborniki Slovenci? So torej Nemci? Je li večina Nemcev? Tega še nisem vedel. Zakaj ste pa take odbornike volili? Vredništvo „Slo-

venskega Naroda“, so li Vam taki odborniki, kateri niso Slovenci, po volji? Dovolj kažete!

3. Nadalje pišete: „Gola laž je pa, da je naša čitalnica izbacnila „Slov. Narod“, — to storiti nameravajo le nekateri izbačeni kandidati bivše občinske volitve, — mej katerimi se nahaja tudi bivši ud nemškega „šulferajna“, g. Sch...“ Ne nameravajo „Slov. Narod“ izbačiti, o ne! So že sklenili v seji 6. maja, in sicer večinoma tisti, kateri so čitalnico ustanovili. Le segajte po „Slovenskemu Narodu“, le prebirajte ta svoj „glavni kolomon“, pa varujte se, da sv. vere, ako jo še imate, ne zgubite; žrtve že imamo. Kar pa zadeva bivšega uda nemškega „šulferajna“, vprašam Vas: Zakaj pa mešate v svoj dopis novo osebo gosp. Sch...? Hvala Bogu, da se je spoznal, zopet na pravo pot krenil in postal verni Slovenec, če je res bil nekdaž ud nemškega „šulferajna“, kar pa meni ni znano. Povém Vam pa, da je tudi v slovenski deželi večje veselje nad jednim, kateri se spreobrne in začne ljubiti domovino, kakor nad devetindevetdesetimi „slovenskimi rojaki“, kakor se Vi radi imenujete, kateri delajo načrte k zidanju nemške „šulferajnske“ šole. Zakaj pa v svojem dopisu o načrtih zidanja „šulferajnske“ šole popolnoma molčite? Ste že določili tej šoli prostor?

4. Pišete nadalje: „Bedasti trditvi, da so novi odbor izvolili nemški liberalci, je pa prav lahek odgovor: Naše strani odborniki tretjega volilnega razreda dobili so do štirideset glasov le od priprostitih kmetov in tržanov, ne pa od nemških liberalcev.“ Kakor sami spoznate, trdil sem, da so novi odbor izvolili, in sicer nemški liberalci, če so ga pa volili, tega ne vém. Izvolila pa je to izvoljeno ljudstvo gotovo nemško-liberalna stranka, da bi lahko sama vladala in prej ko slej „šulferajnsko“ šolo zidala.

5. Kar pa napade na mojo osebo zadeva, jih ne bodem zavračal, ker Vaš značaj povsem obsojajo; le toliko zavrnem, da sem še vedno v spodnji Savinjski dolini, katera se κατ. ἐξοχὴν Savinjska dolina imenuje. Naslov, o katerem govorite in ga mi nasvetujete, kateri je, ako ne veste, vzet iz sv. pisma I. Petra 3, 10., me napeljuje Vam iz srca nasvetovati, celo prvo pismo sv. Petra prav pazljivo prebrati, čisto posebno dobro pa premišljevat iz drugega poglavja prvo in drugo vrsto: „Odloživši torej vso hudobijo in vso zvijačo in licemerstva in zavisti in vsa obrekovanja, kakor novorojena deteta hrepenite po pametnem, nepokvarjenem mleku.“ Da, mleka, pametnega, nepokvarjenega mleka Vam je potreba, — neznačajna nemško-liberalna stranka!

Dnevne novice.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega v soboto, dné 30. maja 1891 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Volitev župana. Gledé volitve župana določa § 29. al. 2. občinskega volilnega reda za Ljubljano: „K ti volitvi, katero je izvršiti pod predsedstvom po letih najstarejšega občinskega svetovalca, povabiti je vse člane občinskega sveta z dodatkom, da tisti, ki brez veljavnega izgovora ali ne pridejo, ali pred končano volitvijo odidejo, izgube svoj svetovalski posel in tri leta ne smejo biti izvoljeni, in da vrhu tega zapadejo na občinsko korist glóbi, katero sme občinski svet naložiti do zneska sto goldinarjev.“ III. Volitev podžupana. IV. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta. V. Dopolnitvene volitve v direktorij mestnega vodovoda (2), v klavnično ravnateljstvo (1), v direktorij mestnega užitninskega zakupa (1), v odsek za električno razsvetljavo (3), v odsek za kanalizacijo (2), v odsek za imenovanje ulic (1), v odsek za reorganizacijo občinskih uradov (4) in v mestne hranilnice upravni odbor (1 izmed občanov in 5 občinskih svetovalcev).

(Od finančnega ravnateljstva) smo prejeli nastopne vrstice: Koncem leta 1891 poteče zakupna pogodba gledé c. kr. mitnice v Črnučah, Trebnjem, Senožečah, Razdrtem in na Vrhniki. Za te mitnice se bode razpisala v kratkem nova zakupna obravnava. Če bi pa ta ne imela poveljnega uspeha, odredilo se bode od 1. januarja 1892. l. nadalje pobiranje mitnin v lastni režiji c. kr. erarja. Pobiranje pristojbin v erarični upravi oddalo se bode v prvi vrsti penzionistom, kviescentom, provizijonistom (doslužencem, upokojeencem) in invalidom, ako so te osebe pripravljene prevzeti posel pod sprejemljivimi pogoji, ako so duševno in telesno zanj popolnoma sposobne, ter so si prisvojile potrebno

znanje mitnice zadevajóh propisov. Pozivljajo se s tem vsi, katerim je na stvari ležeče, da se zglasé s potrebnimi izkazi, da ustrezajo popolnoma navednim pogojem, posebno s pravilnim zdravniškim spričevalom o telesni čvrstosti ter s opravičevali npravnosti čim prej ustno ali pisмено pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

(O razširjenju mestne klavnice) prejeli smo od blag. g. mestnega župana P. Grassellija nastopno pojasnilo: V številki 116. „Slovenca“ z dné 25. t. m. se nahaja članek z napisom: „Mestna uprava ljubljanska“, ki se bavi z občinskega sveta sklepom o razširjenju male klavnice in klavničnega upravnega poslopja in s klavničnega ravnateljstva predlogi o tej stvari. Z ozirom na nekatere trditve tega članka se mi zdi potrebno resnici na ljubo konstatirati, da je predloge, ki jih je stavil g. dr. vitez Bleiweis v občinskega sveta seji dné 15. t. m., klavnično ravnateljstvo soglasno sprejelo v seji dné 6. marca 1891, pri kateri so bili navzočni vsi člani tega ravnateljstva, namreč gg. dr. vitez Bleiweis, dr. Gregorič in dr. Stare. Teh predlogov ni klavnično ravnateljstvo pozneje v ničemer izpremenilo in zaradi tega njega poročevalec ni mogel drugih staviti, to tem manj, ker je klub občinskih svetovalcev napominane predloge pri sestanku dné 9. marca letos brez ugovora odobril.

(Imenovanj) so od predsedništva c. kr. finančne direkcije v Trstu kot carinska oficijala gg. Valentin Kosovel in Ivan Šumi; kot carinska asistenta gg. L. Nabergoj in Ferd. Kalin; pobiratelj carine v Barkovljah g. Jos. Kulot.

(Maša na Rožniku.) Katoliška družbe ima prihodnji torek, dné 2. junija prvokrat letos na Rožniku zjutraj ob petih sv. mašo z navadnim darovanjem za uboge iz Vincencijeve družbe.

(Procesije sv. R. Telesa) vršile so se posebno slovesno tudi letos v Ljubljani. Vreme je sicer dopoldne slabo obetalo, vendar je toliko viselo, da so se sprevodi izvršili brez kake neprilike. Zastopniki raznih civilnih oblasti, šolski zavodi in vojaštvo vdeležili so se te posebne cerkvene slovesnosti. — Gg. bogoslovci so se pod vodstvom preč. g. P. Hugolina pri stolni procesiji odlikovali s prekrasnim petjem.

(Tovarna v Trziču pogorela.) Dné 26. t. m. po noči začelo je goreti v predilnici in tkalnici Glanzmann & Wachter-jevi. Gasilnega društva udje so bili kmalu pri svojem delu, toda ogenj je divjal s toliko silo, da ni bilo misliti na kako pogašenje. Posrečilo pa se je gasilem, obvarovati pred ognjem skladišče za pavolo, pisarno in tkalnico. Škoda je zelo velika; kako da je začelo goreti, ni znano. — Pogorelo je tudi na Igu dné 27. t. m. dopoldne gospodarsko poslopje posestnika Ant. Intiharja in hišno poslopje Fr. Janežiča. Ljudje so prav hitro prišli na pomoč, gasilno društvo je prav hvalevredno delovalo, in z združenimi močmi se je posrečilo, obvarovati pred ognjem sosednja, večinoma s slamo krita poslopja.

(Število prebivalcev v Istri.) Pri zadnjem ljudskem štetju našli so v Istri 118.301 Italijana, 140.378 Hrvatov, 44.571 Slovencev in 470 Rumuncev. Torej je Slovanov v Istri 185.249. Od leta 1880 se je pomnožilo slovansko prebivalstvo za 20.279 duš. Ako bi ne bilo pri štetju tako silnega italijanskega pritiska, bili bi Slovanov še več našli; sme se pa reči, da ste dve tretjini prebivalcev v Istriji slovanski. In vendar Italijan kruto gospodari v tej deželi. A razvidno je iz dogodkov zadnjih let, da Istra vstaja, da orjaških korakov stopa ondi Slovan na dan.

(Prva vipavska sadjarska zadruga) s sedežem v Vipavi je izvolila dné 17. t. m. na občnem zboru za predsednika g. J. Božič-a, podpredsednika g. A. Uršič-a in za tajnika g. Fr. Punčuh-a.

(Iz Wörishofena na Bavarskem) poroča nam vrednik našega lista g. Ign. Zitnik: Pri župniku Kneippu zdravi se sedaj že jako veliko tujcev raznovrstnih narodnosti. Izmed duhovnov je sedaj tukaj največ Poljakov in Čehov, Slovenci smo štirje. Do danes, 27. maja, je število gostov naraslo na 3745. Vreme je grozno neprijetno, dež vrsti se z viharjem.

(Občinske volitve pri sv. Petru ob Savinji.) Dné 3. junija imajo pri sv. Petru ob Savinji občinske volitve. Ta občina je namreč še jedina v Savinjski dolini, kjer vladajo zagrizeni nemčurji v občinskem odboru. Agitacija za te volitve je že sedaj zelo živahna; vzlasti nemškutarji kar letajo okrog volilcev in nabirajo pooblastil, da bi si tudi v prihodnje zagotovili svoje nemčursko gospodarstvo. Upati je, da bodo ondotni probujeni Slovenci sto-

rili svojo dolžnost ter pokazali, da hočejo na domači zemlji biti sami svoji gospodarji. — V Pilštajnu so se volitve v občinski in okrajni zastop ugodno izvršile za Slovence; na hladno so postavili najhujše nemške zagrizence.

(Z nevesto utonil) je dne 20. maja Karol Müller, gozdar krškega knezoškofa v Krki. Trupel še sedaj neso dobili iz vode. Nevestin oče je razpisal 100 gl. darila vsakemu, kedor najde katero vtopljenih trupel. Vtopljenec je imel tudi mnogo uradnega denarja seboj.

(Strah nemških Celjanov pred — rožnim vencem.) Poroča se nam: Celjska „Deutsche Wacht“ ve povedati, kako se nekteri očetje v Celju hudujejo, ker se je drznil celjski vikar čast. g. Irgl dati nekaterim otrokom v dar — rožnih vencev. To je pregreha, katero „D. W.“ sedaj bobna po svetu. Ako torej katehet da otroku v znanemje pridnosti kak dar, zato ga sedaj napadajo liberalni listi. — Sploh bi si pa usojali vprašati: Kake sadove bo zorila taka vzgoja otrok, ako bodo stariši sami svoje otroke begali v najblažjih verskih čutih, ako bodo liberalni časniki nekazujivo stariše in otroke očitno hujskali zoper katehete? In ti famozni nemški Celjani, ki imajo tak strah pred rožnim vencem v otroških rokah, sedaj propagando delajo za nemško faro v Celju. Radovedni smo, kako mesto bi bilo v cerkvi s takimi župljani odločiti češčenju Matere božje? — Narodnim fanatikom nemškim kakor slovenskim bi moralo vse, vzlasi pa še cerkev služiti izključljivo kot povoljno sredstvo v njih namene, tedaj bi jim bila cerkev dobra.

(Prošnjo do gg. državnih poslancev) nam je doposlal neki prijatelj vbogih delavcev. S Kranjskega in s Štajarskega si namreč mnogo ljudi hodi kruha iskat na Hrvaško in Ogersko. Naš poročevalec pozna človeka, ki je vlani služil na Štajarskem, danes pa biva na Reki. Dotičnik ima poštnohranilnično knjigo-vložnico. Isto je brez težave rabil, dokler ni zapustil ožje domovine svoje. Sedaj mu ona povzroča situacijo. Nedavno je knjižico odposlal znancu na zeleni Štajar, toda brez podpisane golice in primerne pooblastila. V pomanjkanju tega razumeva se, da naprošenec ni mogel na pošti izvzeti zahtevanega zneska. Iz dopisnikove občine služi nekoliko oseb onkraj Sotle in Kolpe. Vsi so šli tje z namenom, da bi si kaj prislužili. Tam imajo sicer priložnost, da prihranjene krajcarje shranjujejo na tamošnjih poštah. Toda za te varčevalce bi mnogo bolje sodili, da bi oni svoje po naših poštah izvzete knjige-vložnice zamogli rabiti tudi na Hrvaškem in Ogerskem. Ali — to za zdaj ni mogoče. Poštna hranilnica v Belgiji in ona na Francoskem sta napravile neko pogodbo, na podlagi katere Belgijane na svojo v Belgiji izvzeto knjižico lahko vlaga zaslužek svoj na Francoskem, istotako na Belgijskem služeči Francoz zamore tukaj vlagati na svojo v domovini izvzeto knjižico-vložnico. Obzirom na to misli naš dopisnik, naj bi se povodom razgovora o poštni hranilnici sprožila misel, da bi se Cisilavcem omogočilo rabiti vložne knjižice tudi na Transilavskem, Ogrom in Hrvatoma pa pri nas. Če je bila mogoča primerna pogodba med Francosko in Belgijo, zakaj li bi se kaj podobnega ne moglo vkreniti v dveh državah, kateri imata obe skupnega vladarja?

(Pomiloščen) je od cesarja kaznjene Martin Čolnik, ki je bil zaradi znanih izgrede v Rožnem dolu pri Mali nedelji zaprt v Mariborski kaznilnici; odpuščen mu je kazni, katero bi bil imel še dostati. — Iz iste kaznilnice je šlo 60 kaznjencev vravnat Muro blizu Gradca in 23 jih je šlo vravnat hudournike na Koroško.

(Jedna pošta) v našej deželi pride povprečno za 64.4 kvadratnih kilometrov. Posebič kažejo sledeče številke: Na Niževavstrijskem pride jeden poštni urad za vsakih 33.6 kvadratnih kilometrov, na Viševavstrijskem za 36.8, na Šaleburškem za 80.3, na Tirolsko-Predarelskem 82.7, na Štajarskem za 68.00, na Koroškem za 72.7, na Kranjskem za 74.3, na v Primorju za 58.00, v Dalmaciji za 115.6, na Češkem za 46.2, na Moravskem za 47.4, v Sileziji za 40.8, v Galiciji za 128.6, v Bukovini za 132.3 kvadratnih kilometrov.

(Prebivalstvo in pošta.) V Avstriji pride po 4.988 oseb, ki spadajo v jedno poštno okrožje. Po posameznih deželah: Na Niževavstrijskem spada k jednej pošti po 4.312 prebivalcev, na Gornjevavstrijskem 2.386, na Šaleburškem 1.908, na Tirolsko-Predarelskem 2.604, na Štajarskem 3.542, na Koroškem 2.527, na Kranjskem 3.576, v Primorji 4.566, v Dalmaciji 4.638, na Češkem 5.124, na Moravi 4.731, v Sileziji 4.666, v Galiciji 10.371, v Bukovini pa posamezna pošta pride za vsakih 7.988 prebivalcev.

Raznoterosti.

— Lep župan. V Sprotavu v Rusiji odstavili so župana, ki se je štirikrat po gostilnah pretepaval, pri otvorjenju mestne klavnice se za šalo zaročil z nekim dekletom, štirikrat pri javnih slavnostih pijan zaspal, in ki se je često udeleževal hazardnih iger.

— Židovski Tirolci. Po Dolenjem Avstrijskem klatijo se židje v tirolski noši in ponujajo slabo blago za pristno tirolsko raševino (loden). Ti židovski krošnjari pozdravljajo celó kmeta s „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

— Visoka starost. V Uszkowicah pri Przemyslanah v Galiciji umrl je v 102. letu najstarejši poljski plemenitnik Ignacij vitez Piezchala.

— V katoličanstvo prestopili so Anglikanci: Sir Andrew Stewart, bivši nadsodnik v pokrajini Quebec; lady Turner, soproga bivšega madraškega nadsodnika, in kapitan H. O. Bird. Nedavno so h katoličanstvu prestopili tudi pastor Dawson v Oxfordu in trije bogoslovci. Francis King, sorodnik anglikanskega škofa linkolnskega, je tudi nedavno postal katolik in je sedaj bibliotekar katoliškega bibliškega muzeja v Chelsei-u (zapadnem Londonu).

— Dunajske učiteljice so minoli teden v sredo imele posvetovanje, na katerem so mej drugim izrekle željo, da bi se smele učiteljice voliti tudi v krajni in okrajni šolski svet in pa da bi smele na Dunaju poučevati tudi na šolah za dečke.

Telegrami.

Dunaj, 29. maja. V davčnem odseku izjavil je vladni zastopnik, da se bode z reformo direktnih davkov hkratu moral vvajati osebni progresivni davek. Kdaj da se predloži načrt dotičnega zakona, to naznaniti on ni pooblaščen. Vlada je naklonjena predlogu, da se dovolijo olajšave za nove zgradbe z delavskimi stanovanji.

Dunaj, 29. maja. Občni zbor Dunavske parniške družbe potrdil je letno poročilo in pa sporazumljenje z vlado.

Budimpešta, 29. maja. Posvetovanje o predlogi o upravni reformi se je pričelo. Skrajna levica je skušala motiti poročevalca s klici in hrupom. Vladna stranka je jako simpatično pozdravljala poročevalčev govor.

Beligrad, 28. maja. „Narodni Dnevnik“ poroča, da je kraljica poslala iz Jassy-ja pismo, v katerem napoveduje pravdo zaradi iztiranja ustavi nasprotujočega.

Peterburg, 28. maja. Danes se je objavil zakon, s katerim se preminjajo dose-danja določila za deželno brambo in s katerim se hoče več častnikov in moštva pri-tegniti deželni brambi.

Pariz, 28. maja. Zbornica je potrdila načrt, s katerim se zagotovi v slučaju vojne preskrbovanje civilnega prebivalstva v utrje-nih krajih z moko. Jeden del dotičnih bre-men prevzamejo občine.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—98)

Tu je!

26. maja.

Pri **Maliču**: Milch; Dostal, a. kr. vladni svetnik, s soprogo; Schwarz s soprogo, Gestl, Reitsch, Neuman, Harisch, Graf, Gessman, Rauman, Glass, trgovci, z Dunaja. — Siemers, vladni svetnik, iz Hanovra. — Dubsky, in Siebel, potovalec, iz Prage. — Philipp, trgovec, iz Budimpešte. — Elsner, trgovec, iz Lipsije. — dr. Furlani iz Spleta. — dr. Ungar, polkovni zdravnik, z rodbino, iz Pulja. — Kresić s soprogo iz Zagreba. — Gabron iz Celovca. — Holzer, tovarnar, iz Gorice. — Obereigner, logar, s Snežnika.

Pri **Stonu**: Franc Oehme, c. in kr. polkovnik; Bach, tajnik; Stern, Bartha, trgovca, z Dunaja. — Kohn, trgovec, iz Siofoka. — Prachler, zasebnik, s hčerjo, iz Istre. — Schönfeld s soprogo iz Vel. Varadina. — Goldschmied, trgovec, iz Mogunca. — Müller, tovarnar, iz Zagoreca. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte. — Gassner iz Tržiča. — Gasser iz Gorice. — Orlando, trgovec, iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Planer s soprogo iz Trsta.

Umrli so:

25. maja. Ivan Pirc, posestnik, 83 let, Kolezijske ulice 2 marasmus.

V bolnišnici:

24. maja. Marijana Šusteršič, gostija, 54 let, vodenica.

26. maja. Marijana Butara, gostija, 54 let, plućnica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
27	7. u. zjut.	729.5	13.2	sl. vzh.	oblačno	11.40
	2. u. pop.	729.6	21.0	"	"	dež
	9. u. zveč.	730.7	13.5	"	"	
28	7. u. zjut.	730.2	11.2	brezv.	oblačno	
	2. u. pop.	739.9	18.0	sl. svzh.	del. jasno	0.00
	9. u. zveč.	731.0	11.0	"	"	

rednja temperatura obeh dni 15.3°, in 14.7°, oziroma za
9° in 1.6° pod normalom.

Srednja temperatura obeh dni 15.3°, in 14.7°, oziroma za 0.9° in 1.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafirano poročilo.)

29. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl	60	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	45	"
5% avstr. zlat. renta, davka prosta	110	"	95	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	45	"
Akcije avstr.-ogerske banke	996	"	—	"
Kreditne akcije	301	"	25	"
London	117	"	80	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	—	"	33	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	57	"	62 1/2	"

Jako bogato izber v finem

lesenem blagu,

rezbarijah, okvirih za fotografije in slike in sprehodnih, gorskih in potniških palicah, nadalje v košarah in otroških vozličkih priporoča najceneje prodajališče (10-5)

I. kočevska hišna industrija

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. v. 4.

Smodnjiški za smodke in smedice od višnjevine in drugih lesnih vrst.

Tobacne pipe, tako imenovane zdravilne suknjaklike in višnjeve cevi.

Košnja v najem!

V ponedeljek, 1. dan junija t. l., dopoldne ob 9. uri se bode

košnja mestnih senožeti

ob zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu za 1891. leto po očitni dražbi kosoma oddala v najem.

Dražba se bode pričela ob 9. uri dopoldne pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senožetih.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 27. maja 1891.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Anton Kržič.

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilljono na popotovanji. Dlječe okrepčevalno.

Neškodljivo celó za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr.

(33)

Tisk „Karlische Tiskarno“ v Ljubljani.